

zien ver voor zich heen naar de haven, waar de schepen liggen te dansen van ongeduld. O, mijn kleine heldere, vroolijke stad, ge zijt frisch en zuiver als een pas gewasschen kind, ge zijt zindelijk als een Hollandsch dorp zooals ge daar ligt met uw glinsterende klinkers en met uw huizen die hun gemoedelijke deurposten doen zalven door een zachten zonneschijn. Maar weelderig zijt ge ook en droomziek als een echte Zeeuwsche, gij die droomt zooals men 's morgens droomt, wanneer het klaar en licht is in de wereld en niet de peinzing maar het verlangen ons verbeelden richt.

DE POLEN VAN ZIERIKZEE

Wanneer ge op Zierikzee komt aangevaren, dan ligt het in de verte voor u als een lang en roerloos schip. Zijn silhouet is uitgestrekt en ongebogen, aan de eene zijde de kolossale toren van den Sint Lievens-Monster en aan de andere zijde de massale havenpoorten, met daartusschen, afglooiend, de vormen van huizen en boomen met enkele torens en huizen-toppen er weer tusschen, die als masten zijn. En komt ge binnenin de stad, dan is het niet moeilijk die voorstelling te behouden. Bij de havenpoorten voelt ge u als op de plecht, en bij de kerk als aan den breeden achtersteven, terwijl de gedempte oude Haven het ruime dek verbeelden kan. Daar – op die haven, – het groote middenplein van de stad – beweegt het leven, en omdat het plein lang is en uitgestrekt, heeft het een leven van heen en weder trekken, een reizend wandelen, een wemelen van menschen langs elkander, minder een vormen van groepen, zooals dat op de ronde Markt van Middelburg of in de vierkante openluchtzaal, de Markt van Goes, geschiedt. De oude haven van Zierikzee is een der weinige gedempte wateren ter wereld, die bijna de schoonheid van een stad verhoogt. Is het omdat een gedeelte haar water behield, en zoo het zeldzaam verrassend effect verkregen werd van een haven die als een inham is, een binnendringen van het scheepvaartleven binnen de stad, zooals dat kleiner en minder fraai geschiedt met het Damrak-haventje in Amsterdam? Of komen de overdadig-rijke gevels schooner dan ooit hun pronk vertoonen, waar zij de levendige golvende vlakke der klinkers begrenzen? – Ik kan het niet zeggen, ik weet alleen dat Zierikzee in haar midden een vlakke heeft vol ruimte en licht, dat het er breed is en ge er diep kunt ademen. – Maar aan haar Polen is zij donker en oud. Ter eene zijde de duistere Kerkhof met Kerk en Toren, en aan de andere pool zijn de poorten der Havens met heur zware verwulven, de Zuid- en Noordhavenpoort, sterk en soliede geplant in het krinkelende water. De Zuidhavenpoort is de sterkste, de hoeksteen der veste, en haar kracht wordt betoond door het contrast der kleine bewegelijke spelende dingen